

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΤΕΣΤΗ «ΥΠΕΡΘΕΟΣ»;

---- . ----

«Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νά τόν σκέπτεσαι,
ἢ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νά τόν φροντίζης;
Τόν ἔκανες λίγο κατώτερο ἀπ' τούς ἀγγέλους,
τόν στεφάνωσες μέ δόξα καί τιμή. Ὑπέταξες
τά πάντα κάτω ἀπό τά πόδια του. Ἀλλ' ἀφοῦ
ὕπέταξε σ' αὐτόν τά πάντα, τίποτε δέν ἄφησε
ἀνυπότακτο σ' αὐτόν. Ἐν τούτοις τώρα δέν
βλέπουμε ἀκόμη νά ἔχουν ὑποταχθῇ σ' αὐτόν
τά πάντα. Ἀλλά τόν Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε γίνει
λίγο κατώτερος ἀπ' τούς ἀγγέλους λόγω τοῦ
παθήματος τοῦ θανάτου, τώρα βλέπουμε στεφανωμένο
μέ δόξα καί τιμή, διότι λόγω τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ Θεοῦ
γεύθηκε θάνατο γιά κάθε ἄνθρωπο» (Ἑβρ.2,6-9).

Ναί. Ἀφοῦ καταλάβουμε, διαχωρίσουμε τό Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί τό Ἔργο
πού ἦρθε νά ἐπιτελέσῃ ἐπὶ τῆς γῆς γιά μᾶς τούς πεπτωκότας· ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι οἱ
πλασμένοι σέ δόξα καί τιμή **λίγο πῶς κάτω ἀπό τήν πνευματική δημιουργία τῶν
ἀγγέλων**, πρέπει νά ἔχωμεν πάντα ζωντανό μπροστά στά μάτια μας τό γεγονός ὅτι
«αὐτῶν (τῶν ἀγγέλων) ὁ Θεός δέν φείσθηκε, ὅταν ἀμάρτησαν, ἀλλά τούς ἔδεσε
μέ ἀλυσίδες σκότους καί τούς φυλάκισε, καί κρατοῦνται γιά νά δικασθοῦν, (ἀλλά
σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους)» (παραθέτω τό
κείμενο, γιά νά μή θεωρηθῇ ὅτι αὐτοσχεδιάζω παραμύθια) (Β' Πέτρ.2,4).

«**Αὐξάνεσθε καί πληθύνεσθε καί πληρώσατε τήν γῆν καί κατακυριεύσατε
αὐτῆς** καί ἄρχετε τῶν ἰχθύων .. πετεινῶν .. κτηνῶν .. καί πάντων τῶν ἐρπετῶν ..
κ.λ.π.» (Γέν.1,28). Δισεκατομμύρια γίναμε. Κατακυριεύσαντες τήν γῆν, καί ἀφοῦ
κοντεύουμε νά τήν κάνουμε τελείως ἀκατάλληλη νά ἐπιβιώνουμε πάνω σ' αὐτήν,
μερικοί ἀλαζόνες στρέφονται, μελετῶντες ἀπό ἐτῶν καί γιά «**ζωή σέ ἄλλους
πλανῆτες**». Ὡς τῆς ἀφροσύνης καί τῆς παραφροσύνης!

Ἔχουν θεοποιήσει τούς ἑαυτούς των. Πίστις τους, ὅτι **τούς ἔχει δημιουργήσει
ἡ «Φύσις»!** Τυχάνουν ἀνεξαρτητοποιημένοι. Εἶναι ὁ ἑαυτός ΤΟΥΣ, ἡ γυναῖκα
ΤΟΥΣ, τά παιδιά ΤΟΥΣ, ἡ ζωή καί ἡ υἡγία ΤΟΥΣ, ἡ καπατσοσύνη καί ἡ ἐξυπνάδα
ΤΟΥΣ, ἡ περιουσία ΤΟΥΣ, τά λεφτά ΤΟΥΣ καί πάει λέγοντας ... Κινοῦνται κατά
βούλησιν, πράττουν ἔκνομα, καί ἐνεργοῦν αὐτόνομα, αὐτοδύναμα καί **ἄνευ
ἀνάγκης παρουσίας τοῦ Θεοῦ** καί οὐδεμίαν σχέσιν ἰδέαν καί ἔννοιαν ἔχοντες
περί αὐτοῦ!

Ἡ Γραφή ὅμως, προλαμβάνει τήν ἀφροσύνην αὐτῶν, καί προλέγει τήν αἰτίαν καί τόν λόγον τῆς ἀπωλείας των, τονίζουσα χαρακτηριστικά· **«ὁ λαός μου χάνεται ἀπό ἔλλειψιν γνώσεως»** (Α΄Κορ.8,7), συμπληροῦσα ἀμέσως **«γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν, καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς»** (Ἰωάν.8,32). Καί ἡ Αὐτοαλήθεια, δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τό Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, τόν ἐνανθρωπήσαντα **Σωτῆρα, Κύριον καί Διδάσκαλόν μας Ἰησοῦν Χριστόν**, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀπεκάλυψε, μᾶς ἐδίδασκε καί μᾶς γνώρισε πάντα τά πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν, τόσον ἀπλά καί κατανοητά, πρὸς τόν Ὅποιον πρέπει πάντοτε **νά χρεωστοῦμε καί νά ἐκφράζωμε βαθειά τήν εὐχαριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη μας!**

Μᾶς πρωτολέγει λοιπόν ἡ Αὐτοαλήθεια, ὁ Σωτῆρας μας Κύριος, ἱεραρχώντας-βάζοντας σέ μιά σειρά τά πράγματα πρὸς διευκόλυνσιν τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς καί τό συμφέρον μας· **«ὁ ἀγαπῶν με / τὰς ἐντολάς μου τηρήσῃ»** (Ἰωάν.14,15) καί **«αἱ ἐντολαί μου βαρεῖται οὐκ εἰσὶ»** (Α΄Ἰωάν.5,3), καί **«χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν»** (Ἰωάν.15,5). **«Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς»** (Ματ.11,28), **«ὁ γάρ ζυγός μου χρηστός καί τό φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστι»**(Ματ.11,30). **«Μάθετε ἀπ’ ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ»** (Ματ.11,29).

Καί συνεχίζει. Μή ξεγελαστῆτε καί πάρετε ἀέρα καί λοξοδρομήσετε; **«Ἀλήθεια ἀλήθεια σᾶς λέγω, ἐάν τις τόν λόγον τόν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα»** (Ἰωάν.8,51).

«Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καί ὁ φιλῶν υἱόν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καί ὅς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. ὁ εὐρών τήν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καί ὁ ἀπολέσας τήν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὕρήσει αὐτήν» (Ματ.10,37-39).

Σκληρός ὁ λόγος; Κάθε ἄλλο. **«Πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφάς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγρούς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται καί ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσῃ»** (Ματθ.19,29). Ὁ κερδισμένος ἀπὸ τήν Ὑλὴ καί ἀφομοιωμένος μέ τόν Ὑλόφρονα Κόσμο, λησμονεῖ τό, **«εἶπεν ὁ Θεός ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καί ἐμπεριπατήσω, καί ἔσομαι αὐτῶν Θεός καί αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. διό ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καί ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καί ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καί ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καί ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱούς καί θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ»** (Β΄Κορ.6,16-18).

«Ὅποιος ἀγαπάει τόν ἑαυτό του (ὁ φίλαυτος δηλαδή), θά τόν χάση. Ἐνῶ ὅποιος μισεῖ τόν ἑαυτό του στόν κόσμο τοῦτο (ὁ ἄνθρωπος τῆς αὐταπαρνήσεως δηλαδή), θά τόν διατηρήσῃ γιά τήν αἰώνια ζωή» (Ἰωάν.12,25).

Ναί. Ὁ Θεός ἔπλασε πρῶτα τούς Ἀγγέλους, τήν «Πνευματικήν» δημιουργίαν (Ἰώβ 38,7). Κατόπιν ὅλην τήν Κτίσιν, τήν «Ὑλικήν» δημιουργίαν (Γεν.1,25). Καί τέλος, ἀπό ἀγάπην καί μόνον κινούμενος ἔπλασε τήν κορωνίδα, τόν «ἄνθρωπον» (Γέν.1,27).

Ἀλλ' αὐτός, «ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καί ὠμοιώθη αὐτοῖς» (Ψαλ.48,21).

Τί κρίμα! Νά ἔχῃς ἓνα τέτοιο Πατέρα Δημιουργό, νά σέ ἀγαπᾷ τόσο, νά ἔχῃ τόση Παντοδυναμία πού νά δύναται νά σοῦ ἐπιλύσῃ ὅποιο πρόβλημα, νά σοῦ ἱκανοποιήσῃ ὅποιο αἶτημα λογικό, νά σοῦ θεραπεύσῃ ὅποια «ἁρρώστια» (σώματος) ἢ «ἀσθένεια» (ψυχῆς) (Α΄Κορ.11,3), νά μπορῇ νά πράξῃ τοῦτο «πρίν νά τοῦ τό ζητήσης» (Ματ.6,8), καί νά μή μᾶς τά δίνη, μόνο και μόνο «διότι γνωρίζει ὅτι θά τά δαπανήσουμε ἐν ταῖς ἡδοναῖς ἡμῶν»; (Ἰακ.4,3).

Εἶναι ψέμα ὅτι «ἡ διάνοιά μας ἔγκειται ἐπιμελῶς ἐπὶ τά πονηρά ἐκ νεότητος ἡμῶν»; (Γέν.8,21). Ὅτι «πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν, ἠχρειώθημεν ἕως ἐνός. Οὐκ ἐστὶ ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἐστὶ ποιῶν δικαιοσύνην»; (Ψαλ.13,1-3). Ὅτι «πάντες ἐσμεν ψεῦται»; (Ρωμ.3,4) καί «πολλὰ πταίομεν ἅπαντες»; (Ἰακ.3,2) Ὅτι «οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων δύναται δαμάσαι τήν γλῶσσαν, (ἄρα) οὐδεὶς καί τό σῶμα δαμάσαι, ὥστε τέλειος γενέσθαι ἐν μηδενί λειπόμενος»; (Ἰακ.3,8&2). «Τόν ἄνθρωπο πού βλέπουμε δέν μπορούμε ν' ἀγαπήσουμε, πῶς λέμε ὅτι ἀγαποῦμε τόν Θεόν πού δέν βλέπουμε»; (Α΄Ἰωάν.4,20).

Ἀλλά Κοινωνιολογικά, πόση τρέλα κυκλοφορεῖ πάνω μας, στά σπίτια μας, στό δρόμο, στούς θεσμούς· μά κυρίως στά ποικίλα διδακτήρια, «ἐκτροφῆς καί ἀναπαραγωγῆς» αὐτῆς (γνωστά δά σέ ὅλους, ἐκτός μερικοῖ ἄν στεροῦνται ὀφθαλμῶν), μέ Κορυφαίαν Σχολήν τήν «Κυρίαν Τηλεόρασιν»! Ἐκεῖ δίνουν καί παίρνουν «τά τρελοκομεῖα».

Ποῦ πᾶμε; Ὁ Θεός μᾶς φταίει, ἢ ἡ «χορτασίλα μας, ἡ ἀγνώμων συμπεριφορά μας καί ἡ ἀπομάκρυνσή μας ἀπ' Αὐτοῦ»; (Δευτερ.32,15)

Ἡ βλασφημία τοῦ Ἁγίου Ὄνοματός Του μέ τά κατάπτυστα αἰσχρά καί ἀνήθικα ἔργα μας, τήν ἀναισχυντία, τήν ἀνοσιότητα καί τήν πρόκληση τῆς ὀργῆς Του μέ τίς ἀκρότητες τῶν παραχρήσεων καί καταχρήσεων (Α΄Κορ.11,31) σέ ὅλες τίς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς, πού μετεηλλάξαμε τό ὀρθό σέ λάθος, τό ἄσπρο σέ μαῦρο, τό

δίκαιο σέ ἄδικο καί τ' ἀντίστροφα, καί δέν μποροῦμε νά ὀρθοποδήσουμε, χτίζοντας παράφρονα ἓνα Νέο Πύργο τῆς Βαβέλ! Πῶς θά μείνη ἀδιάφορος χωρίς νά στείλῃ κάποια δοκιμασία νά μᾶς συνεφέρῃ; Ξεχάσαμε ὅτι, ὅταν «**ἐπαγάγη ἐφ' ἁμαρτωλοῖς τὴν ὀργὴν Του**» (Ἡσαΐ.42,25), εἶναι «**Θεὸς ζηλωτὴς καὶ ἐκδικῶν Κύριος μετὰ θυμοῦ, ἐκδικῶν Κύριος τοὺς ὑπεναντίους αὐτοῦ, καὶ ἐξαίρων (=ἐξαφανίζων) αὐτὸς τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ**»; (Ναοὺμ 1,2)

Ὁ Κορωνοῖός δέν εἶναι τίποτε. Εἶναι Δυνατός ὁ Θεός, μέ τό δάκτυλό Του σέ μιὰ στιγμή τῇ γῇ νά σείσῃ, καί μ' ἓνα νεῦμα τῶν ματιῶν Του τοὺς ὠκεανούς νά κλείσῃ. Ἀρκεῖται πρὸς τό παρόν σ' αὐτὴ (Του) τῇ δοκιμασία, -γιατί τίποτε δέν γίνεται ἂν Ἐκεῖνος δέν ἐπιτρέψῃ-, ἀφήνοντας χρόνο μετανοίας πρὸς ὅλους, Πολιτικούς καὶ Θρησκευτικούς ἄρχοντας, τοὺς ἐπίορκους -ἀποδειχθέντας πασιδῆλως- ἐπισκόπους, καί καθ' ἓνα πιστόν ξεχωριστά, καὶ ἀξιολογεῖ ἀναλόγως ἓνα ἕκαστον.

Θά μιλήσῃ σύντομα. Αὐτὸς θά πῇ καὶ θά φανερώσῃ τὴν ἐξυπνάδα καὶ τὴ βλακεία, τὰ οἰκονομικά συμφέροντα, τὸν καιροσκοπισμὸ καὶ τὴν ἰδιοτέλεια τοῦ καθενός, τό πόσο ὑπεύθυνη, ἐπαΐουσα καὶ μέ φόβο Θεοῦ, λογαριάζοντας καὶ ὑπολογίζοντας τό λόγο Του, ἦταν ἡ κάθε λέξη πού βγῆκε ἀπὸ τό στόμα καθενός, καὶ ἂν ἔκανε ζημιά ἢ καλὸ στό σύνολο.

Τὴν ἀψευδῇ καὶ δικαία κρίση, τὴν ἀλήθειαν γνωρίζει ἀδιαμφισβήτητα καὶ διεκδικεῖ μόνο Αὐτός. «**Τίς γάρ ἔγνω νοῦν Κυρίου καὶ τίς σύμβουλος αὐτοῦ (ποτέ) ἐγένετο;**» (Ρωμ.11,34). Αὐτὸς δέν «λέει καὶ ξελέει», οὔτε «βάλε βγάλε». Εἶναι **Παντογνώστης καὶ Παντοδύναμος, Προνοητὴς καὶ Συντηρητὴς τοῦ Σύμπαντος Κόσμου!**

Δέν μᾶς χρειάζεται; Θά τὰ βγάλουμε πέρα μόνοι μας μέ ἐμβόλια, φάρμακα, στατιστικές, ὑπολογισμούς, προβλέψεις, Σχεδιοδιαγράμματα, προφητεῖες, ἀπομονώσεις, ὑπερπληρώσεις, ἐπιστρατεύσεις, καὶ **σηκωμένα τὰ χέρια ψηλά** ἀλλὰ ὄχι γιὰ Προσευχὴ, Παράκληση καὶ Ἰκεσία σ' Αὐτόν ν' ἀποστείλῃ τό ἔλεος Του καὶ τὴ θεραπεία, ἀλλὰ μέ ἀγανάκτηση **γιὰ νὰ τὸν μουτζώσουν, ἐπειδὴ εἶναι κακός καὶ στέλνει ἄρρώστιες στοὺς «καλοὺς ἀνθρώπους»**, πού, ἂν -αὐτὸς τοὺς ἔπλασε- δέν θά ἔπρεπε νὰ στέλνῃ τέτοια «κατάρρα» νὰ τοὺς βασανίζῃ;

Ἄλλ' εἶναι Αὐτός, ὄντως, ἀδιαμφισβήτητος Γιατρός, πού (δυστυχῶς γιὰ τό χρῆμα καὶ τὴ δόξα) δέν τὸν λογάριασαν οὔτε κι' αὐτοὶ οἱ Πατριάρχαι (ἀκόμα) ἀνά τὴν Ὑφήλιο. Αὐτὸς πού ἔχει-πού βαστάζει τό «**ἄκος**», ἥτοι τό ἀκαταμάχητο καὶ ἀσυναγώνιστο **φάρμακο**, στό ὁποῖο δέν ἔδωκε κανεὶς σημασία. Καὶ εἶναι ὁ Παντοδύναμος, ὁ Ἀνυπέρβλητος ὁ Μέγας, ὁ Ὑψιστος «**Ἀκέστωρ**», ἥτοι **Ἱατρός «Ψυχῶν τε καὶ Σωμάτων»** (Α' Κορ.11,3). **Προηγεῖται ἡ θεραπεία τῆς ψυχῆς, ἐκ τοῦ σθένους τῆς ὁποίας, ἐξαρτᾶται ἡ ρώμη τοῦ σώματος, τό σφρῖγος καὶ ἡ**

ἀλκή αὐτοῦ. Γιατί κι' ἂν θεραπεύσης ἓνα σῶμα καί τοῦ προσθέσης 5, 10 χρόνια ζωῆς γιά ν' ἁμαρτάνῃ καί κυλιέται πάλι μέσα στό βοῦρκο τῶν παθῶν, ὅπωςδῆποτε μετ' ὀλίγο μέλει νά ἀποθάνῃ. Ἀλλά **στήν ἀθάνατη ψυχή του δέν προσέφερές** τι ἄλλο, παρά πρόσθεσες περισσότερο βάρος ἁμαρτιῶν. Ἐκείνην, δέν ὠφέλησες τίποτε.

Ἀλλά **τό Οὐράνιο «Μεγάλο Αὐλαρχεῖο»**, -ὄχι τό ἐπίγειο, ἐφήμερο γιά ἓνα φεγγάρι Μαξίμου καί τό Προεδρικό Μέγαρο-, **μένει Αἰδίως ἄγρυπνο καί ἀνοιχτό!** **«Ἐκγελάσεται ὑμᾶς»** (Ψαλ.2,4). **«Ἐκμυκτηριεῖ πάντας»** (Ψαλ.2,4). Καί θά γελάσῃ τελευταῖος ὁ Κύριος. Τί ντροπή σας! **«Ἀμαρτωλοί ποῦ φύγετε;»** (Ψαλ.67,3).

Συνηθίζουμε καμαρώνοντας νά λέμε, **«ἀπόκτησα μέ τόν ἄντρα μου, ἢ μέ τή γυναῖκα μου παιδί».**

Συναντήσαμε πουθενά στή Γραφή γραμμένο, **«ἐκτησάμην ἄνθρωπον διά τοῦ Θεοῦ»;** (Γέν.4,1). Μελετεῖστε το καί κρατεῖστε το καλά στό μυαλό σας, ἂν σᾶς ἐντυπωσίασε. **Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια!** Ἐνέχει βάθος τό θέμα. **«Τί ἔχεις (ἄνθρωπε) ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δέ καί ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μή λαβών;»** (Α' Κορ.4,7). Ὁ Θεός εἶναι ὁ χορηγός καί δωρητής πάντων. Αὐτός ἀνοίγει καί κλείνει. Θέλεις; Ὁ ζωογονῶν μήτραν!

Βρήκαμε κανένα νά λέῃ, **«αὐτός γυμνός ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνός καί ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καί ἐγένετο· εἶη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τούς αἰῶνας»;** (Ίώβ 1,21). Ἄς θυμώμαστε, ὁ Χιτών μας ὁ Φωτεινός τοῦ Βαπτίσματος καί τό Νεκρικό Σάβανον πού θά μᾶς συνοδεύσῃ εἰς τόν Τάφον, δέν ἔχουν τσέπες! **«Οὐδέν γάρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τόν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδέ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· ἔχοντες δέ διατροφάς καί σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα»** (Α' Τιμ.6,7).

Ναί. **«Καί ἡ πνοή μας εἶναι ἐν τῇ χειρί Του, κι' Αὐτός θά παρηγορήσῃ-θά παραμυθήσῃ τούς θλιβομένους μετά τήν παράδοση τῆς τελευταίας μας πνοῆς στό χέρι Του»** (Ἐξόδιος Ἀκολουθία εἰς Κοσμικούς). Δικοί Του εἴμεθα, καί δικά Του εἶναι ὅλα γύρω, καί, σ' ἂν ἐξουσιαστής διαχειρίζεται **«πάντα ὡς βούλεται»** (Ἐβρ.6,17 / Β' Πέτρ.3,9 / Λουκ.10,22)

«Ὅπου Θεός, οὐκ ἔχει θέσιν τό πῶς» (Πατερικόν). **«Ὅπου θεός βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις»** (Ἱερά Ὑμνολογία).

Κάτι θρασύτατοι ἀλητάμπουρες, ὅ,τι τίτλο καί ταμπέλα καί νά φέρουν, **«κούνια πού τούς κούναγιε»!!! «Παίζουν ἐν οὐ παικτοῖς»** (Α' Κορ.10,7), νομίζοντας ὅτι

«**Θεός μυκτηρίζεται**»!!! (Γαλάτ.6,7), παραθεωροῦντες τό Εὐαγγέλιο, τούς Κανόνες, τήν Παράδοση καί τά εἰωθότα τῆς Ἐκκλησίας, εἰσάγοντες Καινές Διατάξεις τοῦ Καίσαρος, καταρρίπτοντες αἰώνιους θεσμούς, ἀρχές καί ἱερές συνήθειες καί ἔθιμα ἀκόμη τοῦ λαοῦ· ἐπειδή, λέει, πεθαίνουν καθημερινῶς δεκάδες καί ἑκατοντάδες καί χιλιάδες ἄνθρωποι, στό κάτω κάτω, λές κι' ἔκανε συμβόλαιο μαζί μας ὁ Θεός, ὅτι ἦρθαμε νά ζήσουμε καί νά μή πεθάνουμε· καί νά πεθαίνουμε ὅποτε θά συμφωνοῦν καί θά προγραμματίζουν οἱ Πρωθυπουργοί καί οἱ Λοιμοξιολόγοι, ὀρίζοντες αὐτοί τόν ἀριθμόν, κατεβάζοντας εἰς τό ἐλάχιστον καθημερινῶς τό ποσοστόν, ὥστε ὅλα νά βαίνουν καλῶς καί ἐν ἀνέσει, νά ξεδίνουμε στά πάθη μας ἕκαστος, **ροφῶντες τήν ἁμαρτίαν ὡς ὕδωρ μέχρι πρωΐας**, καί πάνω ἀπ' ὅλα νά **πηγαίνει καλά ἡ οἰκονομία**, «**ἡ ρίζα πάντων τῶν κακῶν, φιλαργυρία**» (Α' Τιμ.6,10), νά ἔχουμε «**νά δαπανῶμεν ἀφειδῶς ἐν ταῖς ἡδοναῖς ἡμῶν**» (Ἰακ.4,3) , νά «**ἐπιχαίρη ὁ διάβολος**» (Ἐφεσ.6,11 , καί νά **λυποῦνται οἱ «Φύλακες Ἄγγελοί μας»** (Ἰωάν.16,6), καί «**νά ἀποστρέφη τό Πρόσωπόν Του ἀφ' ἡμῶν ὁ Θεός**»! (Ψαλ.26,9)

Πρώτη φορά ἀκοῦνε ὅτι «**τά γάρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος**»; (Ρωμ.6,23). Καί «**εἴ τις τόν ναόν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γάρ ναός τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς**»; (Α' Κορ.3,16-17). Καί, «**πᾶσα ἁμαρτία ἐάν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτός τοῦ σώματός ἐστι. ὁ δέ πορνεύων, εἰς τό ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει**»; (Α' Κορ.6,18). Πόση πορνεία, πόση μοιχεία, πόση, παιδεραστία, Λεσβιασμός, «**παράχρησις, κατάχρησις**» (Α' Κορ.7,31), Δεύτερος καί Τρίτος Γάμος, Πολιτικός Γάμος, οἱ ὁμοφυλόφιλοι μέ Γάμο ὡς Συμβιοῦντας (συμβιῶν) 1 καί Συμβιοῦντας (συμβιῶν) 2 μέ υἱοθετημένο παιδί τό ὁποιοδήποτε διά Συμβολαιογραφικῆς Πράξεως, καί ποῦ θά φθάσουμε ἀκόμα. «**Στούς δικούς μας ἔσχατους καιρούς, θά εἶναι τά πράγματα χειρότερα τῶν Σοδόμων καί τῶν Γομόρρων ἐκείνων**» (Ματ.10,15 / Λουκ.18,8).

Καί κατόπιν ὅλων αὐτῶν, ἐνῶ καθημερινά ὅλο καί περισσότερο παροργίζομε τόν Θεόν, ἀντί «**νά ἐνδυθῶμεν σάκκον καί σποδόν ἐν νηστείᾳ, νά πενθήσωμεν, νά κλαύσωμεν νά μετανοήσωμεν ἐπιστρέφοντες πρός Αὐτόν**»(Δανιήλ 9,3)· Πατριάρχαι, ἐπίσκοποι, Ἱερεῖς, Πολιτικοί, Λαϊκοί πάσης κομματικῆς ἀποχρώσεως, Ἱατροί ἀνεύθυνοι καί ψευτοὑπεύθυνοι ἀλλά **χωρίς γνώμην Θεοῦ**, παραπαίοντες τῇδε κακεῖσε, καθημερινῶς ἀλλάζοντες γνώμην καί γραμμήν, εἰς μάτην ἐπιθυμοῦν καί κοπιάζουν (Φιλιπ.2,16) νά εὔρουν λύσιν καί αἰσίαν λῆξιν καί τέλος τοῦ Προβλήματος τῆς καλουμένης Πανδημίας αὐτῆς τοῦ Κορωνοϊοῦ, ἡ ὁποία, ἀντί νά ἐλαττοῦται καί ἐξαλείφεται, λαμβάνει ὅλο καί μεγαλύτερες -μέχρι τραγικές- ἀνεξέλεγκτες διαστάσεις.

«Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιάν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ» (Α΄Πέτρ.5,6). Ἵνα ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

«Πᾶσαν τὴν μέριμναν ἡμῶν ἐπιρρίπτοντες ἐπ’ αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ἡμῶν, νήψωμεν, γρηγορήσωμεν· ὁ ἀντίδικος ἡμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ. ὃ ἀντίστητε στερεοί τῇ πίστει» (Α΄Πέτρ.5,6-9).

Ἱερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

12.11.2021